

GLAS NARODA

Naročnina na mesec je 12 Din. Za tujino 20 Din.
Uredništvo: Ljubljana, Nebošičnik, Gajeva ulica št. 1. Telefon 38-55.
Rokopisov ne vračamo.

Št. 37.

Ljubljana, petek 14. februarja 1936

Leto II.

Teško je ne zaničevali življenja v trdi stiski; hraber samo je mož, ki nesrečo prenese!

Martial.

Dnevna pratika

Petek, 14. februarja 1936. Katoličani: Valentin. Pravoslavni: 1. februarja, Trifun.

Leustek, Resljeva gesta 1; Bašhovec, Kongresni trg 12; Komotar, Vič-Tržaška cesta.

Vreme

Jugoslavija: V vsej kraljevini prevladuje vedro. Manjša oblačnost v severovzhodnih predelih. Vsepovsod pa vlada silen mraz. Najnižja temperatura Mrzla vodica —29, najvišja Ercegnovi 6.

Napoved: Prevladovalo bo vedro vreme, le na severozahodnih delih se bo malenkostno pooblačilo. Ponoči bo vladal hud mraz. Sonce vzhaja ob 6.42 in zahaja ob 17.03.

Dunajska napoved: V severnih Alpah spremenljivo oblačno in toplejše vreme, v južnih Alpah pa pretežno vedro. Temperatura se ne bo znatneje izpremenila.

Kino

Matica: Ljubezen na zapoved

Ideal: Pesem na Volgi

Union: Zvoki mladosti

Stoga: Katja

Šiška: Mladinska akademija

Gledališče

DRAMA

Začetek ob 20. uri

Petek 14. februarja zaprto.

Sobota 15. februarja Pesem s ceste.

Red B.

OPERA

Začetek ob 20. uri

Petek 14. februarja ob 15. uri Kraljičin ljubljenec. Dijaška predstava. Globoko znižane cene, od 5 do 15 Din. Izven. Ob 20. uri plesni večer ge. Mercedes Goritz—Pavolič iz Zagreba. Izven. Znižane cene.

Sobota 15. februarja Boccaccio. Izven. Globoko znižane cene od 24 Din navzdol.

Borza

Ljubljana 13. februarja.

Današnja povprečna vrednost tujega denarja

	Dinarjev
1 hol. goldinar	29.67
1 nemška marka	17.60
1 belga	7.96
1 šv. frank	14.27
1 ang. funt	216.16
1 am. dolar	42.92
1 fr. frank	2.89
1 Kč	1.81
V privatnem kliringu	
1 avstr. šiling	9.40
1 nemška marka	14.80
1 angl. funt	255.00

— Dne 18. februarja 1936 (torek) bo na banovinski kmetijski šoli na Grnu pri Novem mestu enodnevni kletarski tečaj. Pouk bo teoretičen in praktičen od 8. do 12. ure ter od 14. (2) do 17. (5) ure.

Zakaj je dala Konradova življenje namesto denarja — O nesrečnih brez naslova in poklica — Klub svobodne ljubezni — Eden bo mrtev! — Delati je hotel, pa je bil obsojen — Ljubljana bolj vodena — Trgovci z belim blagom — Mrtvi so plačali svoje dolge

Koliko jih je padlo?

Desle, 13. febr. Dopisnik agencije »Radio« poroča, da se vrše ljuti boji severno od reke Takaze. Abesinske čete imajo zelo težavno nalogo, vendar se upa, da bodo prodrle. Zanimivo je italijansko poročilo, ki pravi, da je v bojih v Tembienu od začetka izbruha vojne do sedaj padlo le 844 Italijanov. Abesinski oddelki pa, ki so pokopavali padle vojake, so sporočili abesinskemu generalštabu, da so našli med mrtvimi preko 15.000 Italijanov in 4123 askarov, ki so padli v boju, ki je trajal od 21. do 30. januarja.

Novi abesinski uspehi na jugu

Addis-Abeba, 13. febr. Agencija »Radio« poroča: Ras Nasibu prodira s svojo vojsko proti Ualualu. Italijani se povsod umikajo, ker nimajo dovolj moči. Vrše se ljute bitke, pri katerih Italijani podlegajo. Vojska rasa Nasiba je odlično oborožena z najmodernejšim orožjem, ki je pred kratkim prispelo preko Džibutija. Tekom današnjega dne bo ras Nasibu prodril v sektor Ualual, če ne bo sovražnik dobil kakih večjih ojačenj. Abesinske čete prodirajo tudi ob reki Fafan. Ves severozahodni del Ogadena se nahaja v abesinskih rokah. Tekom današnjega dopoldneva so se vršile borbe za kraj Damerei, ki so ga Abesinci zasedli. Ker se vrše borbe v goratem delu Ogadena, lahko z uspehom prodirajo. Pričakuje se, da se bodo pričele že jutri borbe za Ualual in Gerlogubi.

Vihar nad Carigradom

Carigrad, 13. febr. Nad vso Trakijo in nekimi drugimi kraji v Mali azijski dviga strahovit vihar. V Ankari je poškodovanih nekaj hiš, kakor tudi v carigradskem predmestju. Vse telefonske in telegrafске zveze so prekinjene, a poškodovan je tudi most na Zlatem rogu. Mnogi minareti so se porušili. Poročajo tudi o brodolomih nekkih manjših ladij. Simplon-Orient ekspres se je moral ustaviti pri Čataldže.

Italijani demantirajo

Asmara, 13. febr. Oddelki, ki so določeni, da odpotujejo na fronto v Tembien in okrog sektorja Makale, so danes prisostvovali slovesni službi božji za zmago italijanske vojske. Demantira se vest, da bi bili Abesinci sploh zavzeli Makalo.

Kr. banska uprava razpisuje oddajo gradbenih del Podpeškega mostu in mostu čez Radovno v Krnici. Licitacije se vršijo na tehničnem oddelku kr. banske uprave.



Tudi umetniki, ki so obiskali Ga-Pa, nočejo zaostati in spravili so se nad sneg. Slika kaže antični olimpijski voz, ki ga je iz snega naredil neki kipar

Nadaljne najnovejše vesti na strani 7,



Vedro hrepenenje, ki si vselej osvoji moža

Poročilo iz Ga-Pa

Ga-Pa, 13. februarja

Za včerajšnje tekmovanje na 18 km je vladalo veliko zanimanje. Na startu se je javilo 75 tekmovalcev samo za tek, 51 tekmovalcev pa za kombinacijo: tek na 18 km in skoke. Proga za tek je bila v tehničnem oziru precej težavna in je imela nad 300 m višinske razlike. Med posameznimi tekmovalci se je bila ogorčena borba za prvo mesto, toda že koj spočetka je bilo jasno, da se bodo za prva mesta resno udarili severnjaki, ki so pripravili za ta tek svoje najtežje kanone.

Za tek posamezno je odnesel zlato kolajno Šved Larsson, ki je prevozil progo v času 1:23.18. Ta rezultat je povzročil vsepovsod največje iznenadenje, za favorita je veljal Finec Sukilo Nurmella, ki pa se je plasiral šele na 7 mesto. Razočarala sta tudi odlična tekača Jalkanen in Karppinen. Naši tekmovalci so se dobro odrezali v tej hudi konkurenci. Alojz Klančnik je s časom 1:23.18 zasedel 23 mesto, na 25. mu sledi Smolej, na 39. Jakopič Avgust, na 45. Knap Leo.

V teku za kombinacijo, v katerem je startalo 51 tekmovalcev je odnesel prvo mesto Norvežan Hagen v času 1:15.33. Za naše barve se je najboljšo plasiral Dečman Tone na 29. mesto v času 1:29.44, za njim na 31. mestu Jakopič Albin in na 42. Baebler Leo.

Pri naših tekmovalcih je v teku kot samostojni disciplini prijetno iznenadil mladi klančnik, ki je tokrat prvič nastopal v tako hudi konkurenci na mednarodni tekmi. S tovarišem Smolejem sta dokazala izredne sposobnosti in nenavadno vztrajnost, ki bo brez dvoma dosegla še lepše lavorike.

Poleg teka na 18 km je bil večrajšnji dan posvečen zlasti hitrostnemu drsanju in hokeju, ter nadaljevanju bob tekem. Pri hitrostnem drsanju je zmagal Norvežan Ivar Balangrud, v bob tekmah pa je odnesla prvo mesto Švica, ki je splošno že prej veljala za favorita. Bojevitost pa so bile zlasti hokej tekme. Največje zanimanje je veljalo odločilni tekmi med Anglijo in Kanado, ki je ostala doslej nepremagana. Srečanje obeh favoritov je bilo nekaj izrednega. Oba nasprotnika sta napela svoje sile. In zgodilo se je, česar nihče ni prekoval: Anglija je porazila Kanado z rezultatom 2:1. Avstrija je podlegla Švedski v razmerju 1:0, Madžarska pa Nemčiji 2:1. Spretnim Američanom je morala končno podleči tudi ČSR v razmerju 2:1. V naslednjem tekmovalstvu je potem Kanada premagala igraje Madžarsko 15:0, med Nemčijo in Anglijo pa je tekma ostala neodločena ob rezultatu 1:1.

Današnji dan je posvečen nadaljevanju kombinacije teka in skokov. Za to disciplino veljajo za favorite Norvežani. Naši fantje pa ob malo sreče lahko zasedejo prav lepa mesta. Poleg tega je na sporedu še hitrostno drsanje na 1.500 m in hokej tekme. Iz dosedanjih poročil posnemamo, da so naši tekmovalci prav dobro skakali za kombinacijo. Končni izid pa še ni znan.

Dnevna kronika

— Senator Ivan Hribar odlikovan. Čehoslovaška vlada je odlikovala našega senatorja g. Ivana Hribarja z redom Bolega leva I. stopnje. Odlikovanec je star prijatelj čehoslovaškega naroda ter je bil tudi jugoslovanski poslanik v Pragi. Gospodu senatorju čestitamno.

— Gospodarsko-kulturno društvo Ljubljana — Vič priredi v soboto 15. t. m. ob 20. v salonu gostilne »pri Katrci« — Rožna dolina Cesta VIII. — 6 javno gospodarsko predavanje. »O splošnih davčinih gleda na priključitev okolice.« Predavaj bo Srečko Rozman, uradnik Mestnega poglavarstva. Vse prebivalstvo bivše občine Vič vladno vabimo, da se tega važnega predavanja udeleži. — Odbor.

— V Ljubljani so umrli: Ga. Munda Avgusta, vdova po vladnem svetniku in mati višjega državnega uradnika g. dr. Avgusta Munde; ga. Rozalija Pavšič, zasebnica; ga. Marija Kristan, vdova po poštne uradniku; v šostanju je pa umrl upokojeni šolski upravitelj g. Ivan Smolnikar.

— Službeni list kraljevske banške uprave z dne 12. t. m. objavlja naredbo o preskrbovanju nezaposlenih delavcev ter nameščencev.

— Pogrešane. V šmarju pri Jelšah pogrešajo že delj kot teden dni posestnika Franca Šviglja. Odšel je na sejem v Ljubljano, a se ni vrnil do danes. Zadevo preiskuje orožništvo.

V Ljubljano jih žene

O nesrečnežih brez naslova in poklica

Ljubljana, 13. febr.

»Kdor pevec peti kaj ne ve, o letnih časih kroži«, nam je nekoč zapel slovenski pesnik. Nekaj podobnega velja za našo sicer vestno in vsega spoštovano vredno policijo. Časj so sicer taki, da se zgodi pri nas marsikaj, kar bi naj po mnenju časnikarjev ljudje vedeli in spoznali sliko dobe, v kateri žive. Oko postave pa je drugačnega mnenja.

Bodj kakorkoli! Za zdaj pravijo, da se v Ljubljani ni zgodilo in se ne zgodi tako rekoč nič. In ker se nič ne zgodi, je treba govoriti o brezposelnih.

Žalostno poglavje

Brezposelnim so žalostno poglavje zase. Vprašane teh nesrečnih rešujemo pri nas na ta način, da jih vlačimo po policijskih in sodnijskih zaporih in na ta način v visoko šolo falotarstva.

Nisem sentimentalen in nič ne rečem, da ne bi ta ali oni res grešil na škodo splošnosti. Bog pomagaj! Ne morem se pa otresti misli, da bi nemara tisti, ki grešnika obsoja, v enakem položaju in enako strit in uničen naredil isto ali pa še kaj hujšega. Pa pustimo to! Vsakomur svoje, pravi naš pregovor. In človek toliko velja, kar plača.

Dr. Ivan Matko, šef internega oddelka ljubljanske bolnice je bil na seji Jugoslovanskega zdravniškega društva v Beogradu izvoljen za prvega podpredsednika.

Ljudska univerza v Ljubljani. Danes ne bo predavanja radi zadržanosti predavatelja univ. prof. inž. V. Gostiše. Prihodnje predavanje bo v ponedeljek, 17. t. m. Predaval bo univ. prof. inž. Marij Osana o zgodovinskem razvoju in svetovni organizaciji telegrafa in telefona. Predavanje bodo pojasnjevale številne slike.

— Ustanovitev kluba Primorcev v Ptuj. V soboto 8. t. m. se je v Ptuj sestanele Primorskih emigrantov, ki je bil zelo dobro obiskani. Zborovanje je vodil tukaj predsednik občine dr. Remec, Marino Kralj iz Maribora pa je obširno poročal o pomenu in potrebi organiziranja svojih rojakov. Sklenjeno je bilo, da se ustanovi tudi v Ptuj, kjer je razmeroma zelo mnogo primorskih rojakov, kljub Primorcev ter se je tudi izvolil odbor z dr. Remcem na čelu.

— Zanimivo predavanje. Opozarjamo na zanimivo predavanje, ki ga bo imel dne 14. t. m. g. asistent na zagrebški univerzi dr. A. Režek v zagrebškem radiju in ki ga bo prenašala tudi ljubljanska radio postaja. Predavanje nosi naslov: O najstarejši kemiški analizi mineralne vode v naši državi.

Brezposelnim ne plačujejo. Za spomin si kdo vzame, kar mu pač pride pod roko. Ivan Štrumbelj iz Iške Loke si je skušal vzeti kovčeg za obleko. To se mu je pa nesrečilo. Več sreče pa je imel s čevlji, ki jih je vzel nekemu znancu. Čevlji je prodal, izkupiček je pustil pri »Dalmatincu« nato pa s svojim prijateljem izginil.

Na podoben način je 21 letni Alojzij Madič, z Vač pri Litiji, nabral nekaj obleke, obutve in britev. Vse to je vzel v Ponovičah nekemu Francetu Sladču. V Ljubljani je policija Majdča prišla in še naša pri njem ukradeno obleko.

Take in enake storitve ve časnikarjem povedati »oko postave« in včasih te neprijetne novice celo zavije v literarno obleko.

Nelojalna konkurenca

V neki ljubljanski hotel sta prihajali dve dami z zelo različno takso. Ena se je taksirala po Din 100.—, njena tekmovalka pa po Din 50.—. Veščaki pravijo, da je bila ona z manjšo takso bolj priljubljena.

Dražji to seveda ni ugajalo. Hotela je na vsak način unčiti svojo tekmovalko in je poklicala policijskega agenta na pomoč. Ta je cenešo damo res odpeljal na varno.

Poročilo za smučarje

13. februarja

Bistrica — Boh. jezero: —12 C, jasno, mirno, snega 7 cm. Bled — Jezero: —10 C, jasno, snega 3 cm. — Gorjuše 12. t. m.: —9 C, solčno, severni veter, na 40 cm podlagi 10 cm pršiča. Smuka prav dobra. — Pokljuka 12. t. m.: —15 C, jasno, mirno, 10 cm snega. Pršič na trdi podlagi. Smuka idealna. — Kranjska gora — Rateče: —13 C, barometer stoji mirno, jasno, 40 cm pršiča. Smuka dobra. — Planica, Dom Ilirije 12. t. m.: —13 C, jasno, severozapadni veter, na 42 cm podlagi 22 cm pršiča. Smuka idealna. Skakalnica in drsalnišče uporabna. — Vršič, Krnica, Tamar: 100 cm pršiča. — Peca 12. t. m.: —14 C, jasno, mirno, na 110 cm podlagi 30 cm pršiča. Smuka idealna. — Rimski vrelec 12. t. m.: —17 C, jasno, mirno, na 80 cm podlagi 10 cm pršiča. Smuka idealna. — Mozirska koča 12. t. m.: —7 C, jasno mirno, na 100 cm podlagi 10 cm pršiča. Smuka prav dobra. — Celjska koča 12. t. m.: snega premalo.

Radio Ljubljana

Petek, 14. februarja. Ob 11: Šolska ura; Higijensko predavanje dr. Slave Kristan-Lunaček, 12 Iz Dvorakovih orkestralnih skladb, plošče, 12.45: poročila, 13.15: Havajske gitare, plošče, 14: vreme, poročila, 18: O ženskem studiju na ljubljanski univerzi, Olga Grahor, 18.40: Grieg, Peer Gynt, plošče, 18.40: Delavsko združenstvo, Česnovar Slavko, 19: poročila, 19.30: Narodna ura

Beseda dneva

Obrnil sem se, in videl sem pod solncem, da ni hitrim zagotavljen tek, ne junakom zmaga, tudi ne modrim kruh, a tudi ne razumnim bogastvo, in tudi ne veščakom priljubljenost, kajti čas in razmere naklanjajo vse.

Kajti tudi svojega časa ne ve človek; kakor ribe, ki se ujamejo v pogubno mrežo, in kakor ptice, ki se zadržujejo v zanko, tako se zapleto otroci človeški v mrežo ob času nesreče, ko jih nenadoma zadene.

Sv. pismo: Propovednik, pogl. 9, 11—12.)

Razgovori s čitatelji Narobe svet

Ljubljana, 13. februarja.

Gospodinj, ki se razburja nad pretečo podražitvijo sladkorja.

Seveda bi bilo edino prav, da se sladkor poceni, ne pa podraži. In seveda so tu velike založge in bodo še večje, da ne bodo vedeli, kam z njimi. A sladkorja zato ne bodo pocenili. Ne. Rajši ga bodo uničili. Ne poznate kartelov in njih sile in zaslombe, ki jo imajo.

Sploh, dogajajo se dandanes v svetovnem gospodarstvu stvari, ki jih zdrav človeški razum ne more zapopasti. Kako je sploh mogoče, da v enih deželah ljudi je stradajo, da primanjkuje živeža, dočim ga je po drugih deželah v tolikem izobilju?

Le pogledite: V Braziliji so v enem samem mesecu uničili, deloma zmetali v morje oziroma sežgali, nad sedem milijonov vreč kave, v Zedinjenih državah pa so v treh mesecih uničili dva milijona ton koruze. V Los Angelesu so lani dnevno okoli dvestotisoč litrov mleka zlili v morje. In pri tem vlada v Ameriki, kjer je nad deset milijonov brezposelnih, strašna beda! Da preprečijo padec cen sirovemu maslu, so v prvih treh mesecih lanskega leta poklali šeststotisoč krav. Iz enakih razlogov so v Floridi na ozemlju, obsegajočem šeststotisoč hektarov, pustili segniti zrele vrtno jagode. Na kalifornijski obali so v enem mesecu pogreznili v morje pol drug milijon pomaranč.

To je Amerika, kjer počenjajo najneverjetnejše stvari, poročete. A tudi v Evropi ni dosti bolje. Holandija je uničila stotisoč pujskov, Danska petin dvajsettisoč krav. V Bretagni na Francoskem so nedavno ribiči vrgli nazaj v morje pol milijona rib, ki so jih bili ujeli v mreže, — pometali mrtve nazaj, ker jih niso mogli prodati oziroma jih niso hoteli dati prepoceni. Tu se človek vprašanje: kje je bila oblast, kje je bila roka, ki bi preprečila ta zločin in razdelila ribe zastoj med siromašno prebivalstvo?

Svet je narobe, gospa, svet je blazen, ali zločinski. Ampak ti in drugi strašni smrtni grehi, ki se počenjajo, to se bo še vse hudo maščevalo

Jutri najboljša burka sezone v KINU SLOGI

Szöke Szakali

Jamčimo za smeh in 2-urno razvedrilo

najpopularnejši komik

v glavni vlogi burke

KATJA

Častni člani

St. Pavel pri Preb., 12. febr. Starega človeka običajno mlajši spoštujejo, ga cenijo, mnogokrat tudi upoštevajo njegova mnenja, ki jih ima pri gledanju in presoju različnih pojavov v življenju. Prav je tako. Neka hvaležnost vendar še mora biti na tem svetu. Nekaterim se mlajši vendar moreno zahvaliti za vse ono kar prevzamejo v svoje upravljanje, vodstvo in napredovanje.

Na podlagi takih dognanj, sta tudi v vasi St. Lovrencu bila pri društvu Požarni brambci dva stara in zaslužna člana na 16. občnem zboru izvoljena častnim članom. Bila sta to 72 letni Alojz Kupec in 68 letni Franc Randl. Oba sta že povsem osivela, z nasmeškom zreta in spremlata vsak uspeh društva, ki je danes že prekrščen v Gasilsko četo. Sredi vasi je no v ponosen gasilni dom, lastni in stoji trud vseh, tudi starejših. Oba častna člana sta prečela krasni diplom, kateri so prinesli njima na dom uniformirani člani. Lepe in mnogo spominov vzbujajoče so take vaše proslave — ko stari in osiveli člani za svoje več desetletno društveno delovanje, prejemajo priznanja od mlajših. Kakšno priznanje bodo sprejeli današnji člani, ko bodo ležli v sedmi ali osmi križi? Sem si mislil, ko sem prisostvoval svečanosti. Mnogo praznično družbeno disciplinovan, poznati družbeno disciplinovan, zaupnosti in zaupanje, da le v skupnosti je moč!

Lov na berače in potepuhe

Zagreb, 13. februarja.

Zakon je zakon, gospoda. Red mora biti vsepovsod. V naših časih je zanimivo, da take in podobne devize veljajo zlasti za nižje plasti ljudstva. Pardon, včasih se zgodi izjema, takole recimo kakšna »našička afera« — to je že bolj nobel in »težja« zadeva. Sicer pa melje valjar zakonitosti in reda bolj v nižinah kjer je siromaštva in beda.

V Zagrebu je priredila policija široko racijo na reveže, potepuhe, izgnance in podobne elemente iz nižin človeškega življenja in dna naše visoko civilizirane človeške družbe. Plen te racije je bil nocoj vadno obilen. Takile revni in bedni ljudje se nič ne skrivajo. Po oglih in ob beli svetlobi prosijo za kosček kruha, da si utešijo glad. Takle je lahko loviti, gospoda. Taka racija je bila poleg svojega sijajnega uspeha najzgovornejše ogledalo socialnih razmer po naših mestih, kamor se zateka pred popolnim poginom vse, kar hoče živeti in se na ta ali oni način pretolči skozi življenje. Policija je na dan polovila nad 150 takih temnih elementov, kakor že velja zanje ta splečen naziv. Kam bo zdaj z njimi je drugo vprašanje. Saj je naposled vendar dovolj, če so polovljeni in ne nadlegujejo več meščanov, ki so siti in jim sibe zimsko-spomladansko sonce tako lepo, da človek kar ne more imeti grozotnega občutka, da je na svetu sploh še kriza.

Ljubljana bolj vodena

Vendar zato ni nič bolj solidna

Ljubljana, 13. febr.

V vseh poročilih o statistiki mestnega donodarsvenega urada smo čitali, kako je kriza ljubljancane iztrežila. Res je, da smo lani porabili precej manj alkohola, saj si mnogi ne morejo privoščiti dobre pijače in zato pijejo cenejšo, le malo je pa takih starejših ljudi, ki bi se bili zaradi krize zapisali med abstinentne.

Kar diši po kontrabandi

Popolj smo mnogo manj špirita in domačega žganja in mnogo manj tudi vina, pravi statistika. Že zadnjič smo omenili tihotapstvo in vsak ljubljancan ve, da je špirit že v Sent Vidu za dobro tretjino cenejši kakor v mestu. Snopsariji so v tem pogledu menda najbolj pošteni. Časa imajo dosti, saj so z večino tako ali tako brezposelni, pa se gredo nakresat onstran meje. Da bi kaka mestna gospodinja brez daca nesla skozi šrangno malo špirita za liker, na to si pa seveda niti misliti ne upamo. Malo esence in potrežejo vam z najzlahtnejšim likerom. Je tudi bolj pikanten in »zmahten«, če diši po kontrabandi! Povsod imamo v čaju samo za amčeno pristni rum z Jamaike. Ali ta sladkorni trs, ki je iz njega naš pristni rum, s'ja no uspeva po domačih desilacijah. In tudi temu rumu je edini priboljšek — prihranjena trošarina.

Zaupno!

Kar se pa našega hribovskega žganja tiče, ki ni nikdar niti kapljice špirita v njem, so okoliščine take, da je prav vse ljubljansko žganje od najzanesljivejših znancev. Kaj znancev? Od samih zaupnikov da ti srečni lastnik take žgoče kaplje niti njegovega imena ne izda za ves svet! Dokaz najintimnejšega prijateljstva in najpožrtvalnejše naklonjenosti je večni refren pri brinčevcu ali borovničevcu, kakor ljubljancani pravijo jagodovcu: »Če želite, vam ga preskrbim, samo ...« in že je prst na ustih.

Široke kikle

Prijetni leti so ljubljanski poznavalci najbolj hvalili brinčevca gori od Škofje Loke. Sedemkrat garantirano domači brinčevci! In pa močan! Škofjeločan; tega z opijem mešanega strupa niti pokusiti niso marali. Firma je svoj delokrog prenesla na nasprotno stran banovine.

Kmečke ženice in dekleta zadnje čase postajajo silno košate in njih kikle so vedno bolj široke in nagubane. Moda! Zdrava rasa s takimi boki! To bo zarod! Res je, rode vsakokrat, ko so v mestu, — dvočke zelenk.

Vsak si pač pomaga, kakor more in zna. Kmečke žene in dekleta pa tega ne delajo zato, da bi prišle do pijače, temveč zato, da imajo vsaj za sol. Mestna občina ljubljanska na te male grešnike pač lahko z mirno vestjo gleda skozi prste. Denar itak puste v Ljubljani, zato se pa bolj izplača gledati onim na prste, ki tihotapajo kar na modorni pogon.

O težavah z vinom

Drugo poglavje je pa vino. Kar 1717 hl smo ga lani manj uvozili v mesto kakor l. 1934. in zato je

občina dobila tudi 257.550 Din manj trošarine. Četrta milijona dinarjev je pa že taka vsota, da bi v sedanji stiski tudi v mestni blagajni zalegla precej. Tu pri vinu pa gre samo za ta izgubljeni denar, saj smo že zgoraj rekli, da smo 1717 hl vina manj uvozili, vendar pa s tem še ni rečeno, da bi ga toliko manj popili!

Ljubljancani zaradi pomanjkanja pač morajo piti cenejše vino, torej dalmatince. Ta ima pa tudi to lastnost, da se da potegniti kakor gumlastika. Bog varuj, da bi namigavali na vodo, saj vendar take kleti porabijo več vode samo za pranje prtov in za pomivanje kozarcev ter za ribanje tal, skratka za snog!

Tudi v Ljubljani smo se zadnjič prijemale za glavo, ko smo čitali, koliko dalmatinskega, hrvatskega in banatskega vina je prišlo v Maribor, najslavitejši središče naše vinske trgovine. In če bi pogledali naročilne knjižice zastopnikov dalmatinskih vinskih veletrgovin, bi strmeli še bolj. Vagonska naročila, a ne črna, temveč predvsem belelega dalmatinskega vina. Zelenkastobelega! Nekaj kislega haložana vmes, končno pa še ljutomerskega samo za zabavo in že trkamo z najkapitalnejšim navarenem! Koliko takega ljutomerskega rilinga se izboči, saj je po mnenju štajerskih in tudi drugih vinskih strokovnjakov Ljubljana takoj za industrijskimi kraji pri slabem poznanju vina.

Muškateljček

Družbo starih in izkušenih diplomiranih vinskih strokovnjakov je pred kratkim nekdo vabil v neko gostilno na izborni kapljico. Naposled so šli in nestrpno čakali redkega odkritja. Smrdljiva brozga! »To je vendar muškateljček, zato tako diši? je ogorčeno zavrnila gospodinja. Na tihem so strokovnjaki ugotovili, da bi se tako pokvarjeno vino sploti prodajati ne smelo, plačali in šli. Ljubljancani pa seveda še dalje hvalijo izborni »muškateljček«.

Uvedite takoj spet kontrolne liste, ki blago spremlja od producenta do konzumenta. Z njimi bo znano omejeno tihotapstvo in kvarjenje živil.

Edina razveseljiva postavka pri pijačah je pa zvišanje porabe sadnega mošta skoraj na dvojno množino. Predlanskim smo v Ljubljano dobili še samo 12.502 l, lani pa že 23.572 l sladkega mošta, vendar so pa te številke za naše mesto tako malenkostne, da prihaja o komaj v poštev, pač pa pomenijo dober začetak, ki bo v korist zlasti našemu kmetu, saj ves ta denar ostane doma.

Kakor zadnjič pri kavi, moremo tudi danes zaključiti z ugotovitvijo, da Ljubljana postaja vedno bolj vodena, vendar pa zaradi nismo nič bolj solidni.

Mož je sam doma. S kom naj se zabava? Sprehaja se po sobi! Kar zagleda na ženi toaletni mizici konček pisma! Ves prebledi, porabi listič, ga prebere, potem veselo vzdihne: Hvala Bogu, ljubavno pismo; sem že mislil, da je zopet račun!

Da bi sanjal o pomladi

Ko je pred kratkim naš list pisal o ljubljanski glavni pošti, jo hotel s tem opozoriti na stan, ki mora v najtežjih okoliščinah pravljati važne posle in navadno za to svojo vestnost žanje le nehvaležnost.

Posebno nas veseli, da so našo težnjo razumeli poštni nameščenci po deželi. Iz Vel. Loke nam je gospodična Ina Mrakova poslala v pozdrav šopek pomladnega cvetja, lepih, dehtečih vijolic. Prijazno nam piše, da tako diši na tamkajšnji pošti.

Blagor zvesti duši in uradu, kjer je tako lepo! Mi le želimo, da bi bili skoraj vsi poštni nameščenci deležni te prijetnosti in da bi z njimi nam vsem čim prej zadišalo po pomladi.

Vse sili v tovarno

Kranj, 12. februarja

Vse sili v tovarno! Poleg poklicnega delavstva še kmet. Tu se mu nudi zaslužek, katerega mu zemlja ne more dati. Ima hrano in stanovanje, toda nima denarja za obleko in druge potreščine. Kje naj ga dobi? Zemlja ga ne donaja, torej ostane tovarna. Tako se delavna moč, ki bi bila potrebna za obdelovanje domače zemlje, znajde v tovarni. Posebno na zimo se opazja naval s kmetov v industrijska mesta. S tem seveda izrivajo poklicne delavce, ki nimajo zemlje, da bi jih preživljala. Zato vlada večer spor med poklicnim delavstvom in takim novodošlecin.

Zgodilo se je pred dnevi. Po ulici so preganjali nekega možaka. Ves zasoplen prisopihla mamo, kjer sem stal, za njim pa preganjalci. Mislim sem sprva, da love tatu in mi je bilo žal, da jim je srečno ušel. Povprašal sem nekega starejšega delavca, zakaj ga podi.

Ali je kaj ukradel?

— Mislite, da so lovili tatu? Zadeva je popolnoma drugačna, mi je pojasnil.

— Ta, katerega so lovili, je neki kmet. Doma ima lepo gospodarstvo, pa je vkljub temu izpodrinil nekega delavca v tovarni in sam prišel na njegovo mesto. Zato ga hočejo delavci sedaj nabiti. Mar nimate prav? Kam naj bi šel sedaj radi njega odpuščen delavec. Doma nima, torej med berače. Kmet ima dom, ima hrano, pa še ni zadovoljen.

— Saj nima nikdar nič tega namena. Toda se ne zaveda, da s tem škoduje poklicnemu delavstvu. Organizirati se tak človek noče, delati gre za vsako, še tako skromno mezdo. In vsak najši vzame takega delavca, ki je cenejši. Tak lahko izhaja z maleno mezdo, ker ima pač vse potrebne življenske pogoje. Poklicni delavec pa tega nima in mu plača komaj dosega eksistencijski minimum. Lahko bi imelo delavstvo boljše mezde, da se ne bi pojavljali taki primeri kot je ta. Tak je položaj delavstva, vidite. Gospod, vi nimate vpošteda v to stvar, čeprav ste študjanti. Pa brez zamere! Zbogom!

Slike iz sodne dvorane

Eden bo mrtev!

Nedolžna žrtev dveh ljubezenskih rivalov

Marbor, 12. februarja
Lep kraj Sv. Trojica v Slov. goricah je za lanske božične praznike razburil krvav zločin, ko je 34-letni mesarski pomočnik Peter Čuček z nožem zabodel v srce posestniškega sina Lovrenca Kukovca, ki je bil na mestu mrtev.

Sovraštvo zaradi dekleta

Peter Čuček in brat sedaj mrtvega Lovrenca Kukovca, Leopold, sta bila zaljubljena v isto dekle in prav zaradi tega sta se sovražila. Večkrat je med njima prišlo do ostrih prerekanih. Tako tudi na lanske božični dan, ko sta se srečala na cesti. Ob tej priliki je Leopold Kukovec dejal Čučku: »Ti ali jaz, eden bo mrtev!«, nakar sta se hotela spopasti, kar pa je preprečil orožnik ki je prav tačas prišel po cesti.

Napad

Po tem sporu je Čuček šel v Golobovo-gostilno. Kmalu pa sta za njim prišla še brata Leopold in Lovrenc Kukovec, ki sta neprestano izzivala. Ob mraku se je Čuček odpravil domov. Še pa je prosil nekega svojega znan-

ca, da ga naj spremlja, ker se boji, da ga bo Kukovec napadel. Čuček se ni motil. Komaj je bil nekaj korakov iz gostilne, je prišel za njim Leopold Kukovec in pričel ponovno izzivati. Iz prerekanih se je kmalu razvil pretep in je Leopold vrgel Čučka v sneg. Ko je Leopoldov brat Lovrenc videl, da se lahko pripeti kaj resnega, je pričel miriti brata, kar pa je postalo zanj usodno. Prav v tem hipu je Čuček potegnil iz žopa nož in hotel zamahnuti po Leopoldu. Po nesreči je pribežal Lovrenc Kukovec, in sicer naravnost v srce, da se je ta brez besede mrtev zgrudil v sneg. Žrtev sovražnosti med obema mladima zaljubljenca je tako postal povsem nedolžni Lovrenc, ki je z mirjenjem hotel dobro bratu in Čučku.

2 leti ječe

Epilog žalostnega uboja je bil danes pred malim kazenskim senatom. Obtoženi Peter Čuček je vse odkrito priznal in povedal, kako je bilo. Sodniki so vpoštevati vse olajševalne okolnosti in ga obsodili na dve leti ječe. — Čuček je kazen sprejel. Zagovornik je bil dr. Gorišek iz Sv. Lenarta.

Obsojeni ponarejevalci pobotnic
Mrtvi prevžitkarici Apoloniji
so plačevali svoje dolgove

Celje, 12. februarja
Zanimivo je, kako različnih sredstev se v današnjih časih poslužuje kmet, da bi vsaj nekoliko razbremenil svoje posestvo iz dolgov. Često-krat zaide zaradi tega na protizakonita pota.

Pred tročlanskim senatom je moralo včeraj sedeti pet takih ljudi, in sicer 31-letni Ludvik Z., posestnik iz Starega Slemena v konjiškem okraju, 53-letna Marija K., zasebnica,

42-letni delavec Karel Z., 41-letni Jakob H., posestnik, in 42-letni Karel P., posestnik istotam.

Dne 4. junija 1935. je v St. Slemenu umrla 76-letna prevžitkarica Apolonija Pečovnik, ki je napravila tudi oporoko, v kateri je omenjeno, da tvori njeno zapuščino gotovina 15.000 Din, kateri znesek pa je vknjižen kot terjatev na zemljišču posestnika Ludvika Z. od 17. 9. 1928. Za dedinjo pa je v oporoki označena Cecilija Rebernak.



Slika kaže menjavo Švedov v štafetnem teku na 4 krat 10 km v Ga-Pa, ki se je vršila v ponedeljek. Borba se je vršila v glavnem med Finci, Norvežani in Švedi. Zmagali so Finci s 6 sekundami. Mi smo bili na 10. mestu. Slika je bila poslana telegrafsko iz Ga-Pa

20 ponarejenih potrdil

Ko se je 30. julija 1935. v Konjicah vršila o omenjeni oporoki zapuščinska razprava, je dolžnik Ludvik Z. predložil 20 potrdil, opremljenih s podpismi pokojne Apolonije Pečovnik in prič. katere so sedaj tudi obtoženci. Vsa potrdila datirajo od 6. avgusta 1928. pa do 3. marca 1935. Na vsakem potrdilu je zabeležen manjši ali večji znesek tako, da vsa potrdila predstavljajo skupno 7.710 Din, kateri znesek ko potrdilih sodeč naj bil že vrnjen umrli Apoloniji. Konjiškemu notarju Jerebu pa se predložena potrdila niso zdela pristna, in je razpravo zasukal v preiskavo.

Usoden
ministrov govor

Obsirna preiskava, ki se je vršila od fistega dne dalje, je pokazala, da je vseh 5 obtožencev pri falsificiranju potrdil sodelovalo. Eden jih je pisal, drugi se podpisal za pričo, tretji ponaredil podpis pokojne Apolonije, četrti in peti pa sta med posameznimi podpisniki posredovala. Eno potrdilo za 150 Din je datirano s 6. junijem 1933. Na nepredvidnost falsifikatorjev pa ima dotično potrdilo na svoji zadnji strani sledeče tiskano besedilo: »Čuvajte Jugoslaviju! Naš saobračaj i naša saobra-

čajna politika. Govor ministra Dimitrije Kojića, održan preko Beogradskog radija, na dan 4. marta 1935. Obtoženci svoje podpise in sodelovanje v glavnem priznavajo. Med razpravo pride pa mestoma do burnega prerekanih s pričami. Vsa razprava se je zavlekla od 8. do 11. ure dopoldne, ko je govoril državni tožilec dr. Rus in zagovornik vseh 5 obtožencev dr. Lovrec. Končno so se pa še sodniki podali k posvetovanju, ki je trajalo precej dolgo, ko je bila razglašena

sodba

Ludvik Z. 2 meseca zapora, Marija K. 1 mesec, Karol E. 20 dni, Jakob H. 20 dni, in Karol P. 15 dni. Mirno so poslušali sodbo, eden je prosil naj bi imel kazen pogojno, vsi so se pa zedinili, da priziva ne bodo delali, pač pa le prošnjo za znižanje kazni.

Maščevanje
radi pisma

Ptuj, 13. febr.

Poročali smo, da je 2. t. m. zvečer pričel goreti senik Januš Nežič, posestnice iz Janežovskega vrha. V njem je bilo polno krme, ki je s senikom vred pogorela. Ker se je senik nahajal ob pešpoti, se je prvotno domnevalo, da je požar nastal tako, da je kdo v nepredvidnosti vrgel v senik tlečo cigareto. Orožnikom se je slednjič posrečilo izslediti požigalca nekega Horvata Alojzija, posestnika iz Janežovskega vrha, ki je živel z Janušovo v starem sovraštvo. Janušova je takoj osu- mila požiga Alojza in to tudi povedala orožništvu. Nekdo ga je tudi videl, kako je pred požarom hitel od senika. Pri zaslišanju je orožništvu dejanje priznal in povedal, da se je maščeval, ker je prejel pismo, v katerem ga anonimni pisec dolži, da ima razmerje s svojo deklo. Kot pisca je osumil Janušovi dve hčeri. Ker je že gojil veliko mrz- njo do družine, ga je to tako ujezilo, da se je usodnega večera napotil k seniku in ga z vžigalicami zažgal.



Slika kaže prvake fašistične Italije: tajnika stranke Staraceja, bivšega tajnika Farinaccija, ministra Ciana in Bonomija, ki so odpotovali na bojišče v Severno Afriko. Ljudstvo jih je ob tej priliki navdušeno pozdravljalo

Napoleonova mati

Ob stoletnici njene smrti

»Bilo je neverjetno, kaj je morala moja mati vse prestati; težke udarce, izgube, pomankanje, k temu še hude širapace med meščansko vojno. . . Imela je zares glavo moškega na telesu slabotne ženske«. Tako piše Napoleon sam v svojih spominih, in na več ko enem mestu izkazuje ženi, ki mu je dala življenje, dolžno spoštovanje in hvaležnost: »Svoji materi in njenim izvrstnim načelom imam zahvaliti vso mojo srečo in kar sem storil dobrega. Da, jaz trdim, da je bodočnost otroka odvisna od matere«.

Je eno najzanimivejših poglavij v življenjepisu velikih mož, zasledovati njihovo razmerje do matere. Naj jih slava in sreča še tako visoko povzdigne — pred to eno ženo ostanejo otrok, ki je na očenih prsih pil prvo hrano, ob njeni roki naredil prve korake in njeno ime prvo ječlal.

S 14. letom — žena

Napoleonova mati — kako fantastična je bila življenska usoda te žene, ki ji je bilo ime Leticija Ramolino! Rojena k. 1750 v Ajaciu na Korziki, se je navzela že v rani mladosti tistega moškega duha, ki ga njen sin na njej tako občuduje. Njena domovina se je tedaj s strastno ogorčenostjo bojevala za svobodo in neodvisnost, in ko je lepa in pametna deklica, ravno 14 let stara, dala svojo roko malemu odveniku Karlu Bonapartu, se ni kakor druge ženske umaknila v tiho, mirno domačnost, ampak je spremljala z ribiči in pastirji Korzike svojega soproga, ki je služil bojevnika za svobodo Paoliju za adjutanta in bojevnika, v sveto vojno proti nasilniku Ludviku XV. Spremljala je svojega moža na vseh pohodih, jahaje na konju, s prvim detetom Jožefom na rokahu, z drugim pod srcem. Med bitkami pa je skupaj z drugimi ženskami možila k Madoni za zmago.

In ta junaška žena je rodila trinajst otrok, osem jih je ostalo pri življenju, vsi namenjeni za veliko usodo.

In ta mati osvojevalca sveta, enega cesarja in breg kraljev tudi v dnevi največjega sijaja niti trenutek ni preslišala glasa svojega materinsko skrbečega srca. Naj se je Evropa še tako klanjala njenemu sinu, ves svet mu ležal pred nogami, hvalivci slavili njegova dejanja, — ona, njegova mati, je imela na vse to samo eno besedo: »Pourvue que cela dure« — »če bo le trajalo«.

Materinske slutnje

Njena materinska skrb ni nikoli zaspala. Ko je njen sin postal cesar, je dobila palačo, lastno dvorjanstvo, veliko apanažo, — Napoleon je hotel dati svoji materi dostojanstvo, ki bi jo dvignilo nad vse. A ona ni marala nobenega imenitnega naslova, privolila je slednjič le v preprosti naslov »Madame Mère« — »gospa mati«.

Bila je zelo skrbna gospodinja in tako varčna, da je veljala za skopuljo. Celo Napoleon se je iz njene varčnosti norčeval, češ, en milijon ima dohodkov, živi pa kot uboga meščanka. A ona se za tako zbadanje ni zmenila. »Kdo ve«, je dejala, »če ne bom nekega dne vsem tem kraljem morala dajati jesti!« Kakšna slutnja nepodkupljivega materinskega srca!

Ta slutnja in ta strah je nista nikoli zapustila. »Ti koplješ pod nogami tvoje rodbine jama!« je prerokovala svojemu sinu. »In ti boš prvi, ki se bo vanjo povrnil!«

In nene slutnje so se tudi izpolnile.

Ona nabrže v vseh tistih letih napoleonskega sijaja, ki ga je vedno gledala z nezaupljivostjo, ni bila nikdar od srca vesela. Tudi se je vedno bala za sina, da ne bi ga zadela sovražna krogla ali roka morilčeva. Enkrat samo je morda za čas verdržala v naročju svojega vnučeta v obstanek cesarstva, ko je ka — Napoleonovega sina. A kmalu zatem je bilo pri kraju.

Velika v nesreči

Nesreča v Rusiji, bitka pri Lipskem — mogočna stavba se

je pričela majati. In prav takrat, v tistih sencah, ki so napovedovale bližajočo se katastrofo, je imela nekaj srečnih dni, srečnih materinskih dni. Večno uporna brata, Louis in Lucien, sta se vrnila in ponudila poraženemu bratu vso svojo pomoč. Rodbina je bila spet složna! In zdaj so cesar in kralji spet postali sinovi, ki jim je mati Leticija morala dajati kruha in skrbeti zanje. . . Vse, kakor je ona slutila in predvidevala.

Velika po duši, kakor se je izkazala v dnevih slaja, je ostala Madame Mère tudi zdaj v zloemu. Na Elbi je bila sinu tolažba in opora. Potem je prišla ura, ko ji je Napoleon razodel, da se vime v Francijo. Ona je v naprej videla, kako bo končala ta pustolovščina, a je uvidela tudi, da njen sin ne more drugače ravnati. In njena edina skrb je bila, da bi Bog obvaroval sina, da ne umrje od strupa ali v sramotnem pregnanstvu. Če že mora biti, tedaj z mečem v roki!

In še ena bridka ura. Po izgubljeni bitki pri Waterloo, — tam v jedilnici v Malmaisonu, med nabasanim kovčegi zbrana rodbina Bonaparte. Napoleon v civilni obleki, pripravljen na odhod, na beg v Ameriko. Kratko slovo med sinom in materjo, ki je tudi tedaj slutila, da ne bo nobenega svidenja več.

Po zatonu sinove zvezde

Zadeta tudi ona od prokletstva Evrope je morala zapustiti Francijo; samo rimski papež si je še upal ponuditi ji zavetje. V vili Falconieri je preživela še dvaletet let; sinovi in hčere so bili razkropljeni po vsem svetu, edino Pavlino je še imela v svoji bližini. Prošnje, da bi smela s svojim sinom deliti jetništvo na Sv. Heleii, ji niso uslišali. Od dakeč je morala gledati, kako Napoleon počasi izhlirava na rodbinski bolezni, želodčnem raku. Njena materinska skrb in nega mu je bila odvzeta. Zato je na tem več trpela nego on sam. Samo misel nanj je napolnjevala vse njeno srce in v tej misli je neuklonljivo zaklepala vrata pred sinom Marijo Lužizo in lastno hčerjo Karolino, ki sta bili izdali Napoleona.



— Pazite malo bolj! Poglejte kako sem jaz redkoheseden!

— Seveda, razumem! Tudi jaz sem bil nekoč poročen!

Preživela je sina še za celih 12 let, bila je poslednja predstavica njegovega ponosnega sna, in v nesreči še le je ona, prej vedno dvomeča, s ponosom dvigala njegovo idejo. A ko je potem umrl tudi njen vnuk, je bil njen zadnji san pri kraju. . .

Lepega februarjskega večera k. 1836 je zavrtela trudne oči v svoji hiši v Rimu, ko so zunaj zvonovi zvonili Ave Marijo

Žrtev noža

Maribor, 12 februarja.

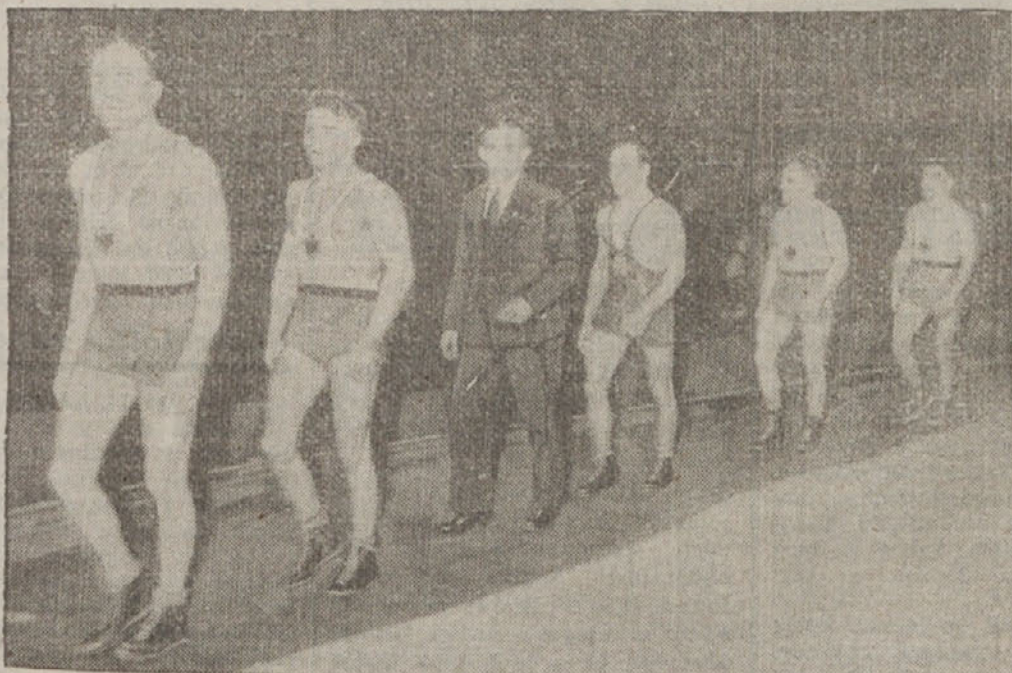
Do žalostnega in vsega obsojanja vrednega dogodka je prišlo te dni v vaši Gomilici v Prekmurju. Zopet je fantovska jestnost in podivjanost zahtevala smrtno žrtev, in sicer 22-letnega Josipa Raščana iz Trnja.

Vaški fantje so bili zvečer zbrani pri nekem posestniku v Gomilici in kot je to že običaj, so tudi precej pili. Vino je stopalo fantom v glavo, pričeljo so se prerekati, pri čemer sta se najbolj zbadala pokojni Josip Raščan in hotel pretepati v sobi, je Jerebič iz Gomilic. Ker se Raščan ni hotel pretepati v sobi, je pozval Jerebiča na prosto, kjer sta se res spoprijela in se pričela metati. Nenadoma pa je Jerebič pobegnil iz žepa nož in pričel z rezilom udrihati po Raščanu, ki se je zgrudil ves v krvi.

Ko je Jerebič videl kaj je storil, je zbežal. Raščan pa se je z zadnjimi močmi dvignil in se zavlekel k ograji ob skednju. Tam so ga našli fantje; ko so se vračali domov, mrtvega s prerezano žilo odvodnico. — Jerebiča so kmalu nato aretirali orožniki in ga pripeljali v zapore mariborskega okrožnega sodišča.

Trgovci z belim blagom

V Novem Sadu je policija že delj časa opazovala, kako so okoli neizkušenih deklet sučejo razni nobel gospodki. Stvari je posvetila več pozornosti in naposled temeljitem zasledovanju razkrinkala večjo trgovino z belim blagom, ki je imela daleč naokoli razpredene svoje zločinske mreže. Trgovina je bila organizirana silno rafinirano ter je imela svoj generalštab v Novem Sadu, podružnice pa v Sremski Mitrovici, Šabcu in Sremskih Karlovcih. Na čelu ji je stal neki Ludvik Civil.



Silka kaže zmagovalce v rokoborbah, ki so se vršile pred dnevi v Berlinu med Nemčijo, Švedsko in Finsko. Od leve na desno so Nemca Siebertax in Schweickerta, Šveda Svedberga in Olofssona, Nemca Heringa in Brendela

MAŠČEVALEC

Kriminalni roman.

41

Drugi del.

Objel jo je čuden nemir, ki si ga ni vedela razlagati. Nепrestano jo je nekaj gnalo, da bi vstala iz postelje, pa je vseeno obležala. Nehote je prisuškovala v noč, toda vse je bilo mirno in tiho.

Nenadoma se je zravnila v posteljo. — Zasišla je bila, kako so se odprla neka vrata.

Bessie se je takoj spomnila na Elizo, katere soba je bila na drugem koncu mostovža. Kaj neki hodi tod po hiši tako pozno?

Počasi je zlezla s postelje, po prstih šla do vrat in jih tiho odprla. Pogledala je po hodniku — vse je bilo mirno.

Nenadoma pa se je stresla. Opazila je neko senco, ki se je nedaleč od nje plazila ob zidu, tja proti drugemu stopnišču. Ne da bi pomislila na nevarnost, se je Bessie oprezno plazila za njo. Ko je senca izginila za nekim oglom, jii je bila Bessie že čisto blizu. V mesečini je spoznala Elizo, torej se je ni zmotila! Hkratu pa je s strahom opazila, kako se je v mesečini zalesketalo bodalo, ki ga je držala Eliza v roki.

Eliza se je plazila naravnost k vratom Jackove spalnice.

Grozna misel je šinila Bessie skozi glavo, in vsa je zadržala: »Eliza ga hoče umoriti!»

Za trenutek vsa zmedena in zbegana, je premišljevala, kaj naj stori. Ali naj pokliče na pomoč? — Tedaj bo Eliza planila nanjo, in s čim naj se brani?

Videla je zdaj, kako se je Eliza pripognila k pragu in tam nekaj otipavala. Zdal je bila prilika. Bessie se je pognala naprej in kakor nis skočila od zadaj na Elizo in jo podrla na tla.

Prvi trenutek se Eliza ni ganila. Potem pa se je divje začela otepati napadalke. Toda Bessie-roke so jo krepko držale.

»Izpustite me«, je besno siknila Eliza, oči so se ji svetlele kakor kakii divji mački. »Izpustite me, če ne... gorje vam!« Bessie se ni zmenila za njene grožnje. Napenjala je vse sile, da se ji nasprotnica ne izmuzne. In tako sta se tam v temi dve ženski nemo borili na življenje in smrt.

V tem srditem boju pa sta parkrat butnili ob Jackova vrata in to ga je prebudilo iz globokega spanja. Zsvetila se je luč, vrata so se odprla, in na prag je stopil Jack.

»Kaj pa je to?« je zavpil »Bessie — Eliza! Ali sta znoreli?«

Tedaj je opazil v Elizini roki bodalo, in ga ji bliskoma izvil.

Eliza je kričnila od strahu, z vso silo pahnila Bessie v stran in pobegnila v svojo sobo.

Bessie se je vsa zasopla naslonila na zid on jo je pa prijel za rame in potegnil v svojo sobo.

»Kaj se je zgodilo, gospodična? Kaj naj to pomeni? Govorite!« Ona ni odgovorila, le njene prsi so valovile.

Lepa je bila v svoji nočni halji, z razpuščenimi krtami, golimi rameni, bosimi nogami. — Jackove oči so se pasle na njej. Ona ga je zdaj pogledala in opazila plantočji žar v njegovih očeh.

»Pustite me zdaj, gospodar!« je zaprosila. »Jutri vam vse povem.«

Jack je iztegnil roke, kot da jo hoče objeti, vendar se je zadržal. Spomnil se je Edvarda, ki mu je bil zvest in vdan prijatelj.

Ne bodi podlež, Jack!« se mu je oglasila vest. In tedaj se je odmaknil od tega zamamljivega dekleta in tiho spregovoril: Bessie, mislim, da vse razumem.

Eliza je hotela k meni — z bodalom. Bržkone je to storila v duševni zmedenosti, ki pa je mesečna in hodi ponoči okoli. Imam razloge, da zaopkrat ne ukrenem ničesar proti njej. — Vam pa, gospodična bom dokazal, da zna Jack biti tudi hvaležen in da visoko ceni usluge, ki... »Nikar se mi ne zahvaľujete, gospodar!« ga je prekinila Bessie. »Jaz vam morda veliko več čestujem, kot pa vi meni!«

»Ne tako, gospodična! Vi ste Edvardova zaročnica in zaslužite, da bi bili zares srečni... Ah, jaz bi svoji lepi rešiteljici dal mnogo več, kot samo neomejeno zaupanje, ker zdaj — toda ne — ne — ne morem je pozabiti...«

To je govoril bolj samemu sebi kot pa njej, in Bessie je začudeno poslušala njegove besede, ki so ji bile zagonetne. A zdaj se je spet ozrl vanjo in dejal iskreno:

»Vi ste lepi, gospodična, hrabri, pametni in požrtvovalni. — Edvard bo zelo — zelo srečen z vami. Zavidam mu — zavidam človeku, ki bo imel to srečo, da vas dobi za ženo.«

Bessie ga je proseče pogledala, mučno ji je bilo vse to.

»No, ne bom vas več zadrževal, gospodična!« se je zdaj naglo odločil. »Spromam vas pa do vaše sobe, da se vam kaj ne pripeti. Saj je mogoče tudi to, da je Eliza zblaznela?«

»Vi ste lepi, gospodična, hrabri, pametni in požrtvovalni. — Edvard bo zelo — zelo srečen z vami. Zavidam mu — zavidam človeku, ki bo imel to srečo, da vas dobi za ženo.«

Bessie ga je proseče pogledala, mučno ji je bilo vse to.

»No, ne bom vas več zadrževal, gospodična!« se je zdaj naglo odločil. »Spromam vas pa do vaše sobe, da se vam kaj ne pripeti. Saj je mogoče tudi to, da je Eliza zblaznela?«

»Vi ste lepi, gospodična, hrabri, pametni in požrtvovalni. — Edvard bo zelo — zelo srečen z vami. Zavidam mu — zavidam človeku, ki bo imel to srečo, da vas dobi za ženo.«

Bessie ga je proseče pogledala, mučno ji je bilo vse to.

»No, ne bom vas več zadrževal, gospodična!« se je zdaj naglo odločil. »Spromam vas pa do vaše sobe, da se vam kaj ne pripeti. Saj je mogoče tudi to, da je Eliza zblaznela?«

»Vi ste lepi, gospodična, hrabri, pametni in požrtvovalni. — Edvard bo zelo — zelo srečen z vami. Zavidam mu — zavidam človeku, ki bo imel to srečo, da vas dobi za ženo.«

Bessie ga je proseče pogledala, mučno ji je bilo vse to.

»No, ne bom vas več zadrževal, gospodična!« se je zdaj naglo odločil. »Spromam vas pa do vaše sobe, da se vam kaj ne pripeti. Saj je mogoče tudi to, da je Eliza zblaznela?«

»Vi ste lepi, gospodična, hrabri, pametni in požrtvovalni. — Edvard bo zelo — zelo srečen z vami. Zavidam mu — zavidam človeku, ki bo imel to srečo, da vas dobi za ženo.«

Bessie ga je proseče pogledala, mučno ji je bilo vse to.

»No, ne bom vas več zadrževal, gospodična!« se je zdaj naglo odločil. »Spromam vas pa do vaše sobe, da se vam kaj ne pripeti. Saj je mogoče tudi to, da je Eliza zblaznela?«

»Vi ste lepi, gospodična, hrabri, pametni in požrtvovalni. — Edvard bo zelo — zelo srečen z vami. Zavidam mu — zavidam človeku, ki bo imel to srečo, da vas dobi za ženo.«

Bessie ga je proseče pogledala, mučno ji je bilo vse to.

»No, ne bom vas več zadrževal, gospodična!« se je zdaj naglo odločil. »Spromam vas pa do vaše sobe, da se vam kaj ne pripeti. Saj je mogoče tudi to, da je Eliza zblaznela?«

»Vi ste lepi, gospodična, hrabri, pametni in požrtvovalni. — Edvard bo zelo — zelo srečen z vami. Zavidam mu — zavidam človeku, ki bo imel to srečo, da vas dobi za ženo.«

Bessie ga je proseče pogledala, mučno ji je bilo vse to.

le oblite s krvjo, kot so bile Jackove... .

Ljubila bo samo Edvarda, nikogar drugega. In z njegovim imenom na ustnicah je končno zaspala.

ELIZA SE PRETVARJA

Zgodaj zjutraj je stopil Jack pred Elizina vrata. Mishlil je, da so zaključena, ko pa je pritisnil na kljuko, je lahko neovirano vstopil.

Čuden nasmeH je zaigral temu ponosnemu človeku krog ust, ko je zagledal Elizo, sedečo v kotu sobe in popolnoma oblečeno.

»Eliza!« jo je strogo poklical. »Pojdi sem!«

Ni se ganila. Njene velike oči so srepo strmele v neko točko na tleh, kot da ni opazila, da je kdo vstopil v sobo.

»Eliza, zakaj si pomoči z nožem v roki prišla pred moja vrata?«

Srepo ga je pogledala. »Jaz — jaz — jaz — ničesar — ne — vem — ničesar! O, — moja glava — gori — boli — strašno boli —«

Jack jo je porogljivo gledal. Prijel jo je za roko in jo dolgo gledal v oči.

»Tvoje pretvarjanje ti ne bo prav nič koristilo — nasprotno. Vem, da si nepreračunljiva in vihrava, toda da te bo kdo mogel agovoriti na kaj takega, ne bi bil nikoli pričakoval od tebe. Ali nisi prav nič pomislila, kakšno strašno neumnost napraviš?!«

Eliza se ni ganila. »Ne vem — ne vem — ničesar« je venomer ponavljala. — Oh — jaz — jaz — tako slabo mi je — tako težko... .

Glava ji je padla na prsa, pričela je hropeti.

»Ne pretvarjaj se, psica!« je zdaj srdito zavpil Jack. »Ne boš me prevarala! Boš odgovorila na moje vprašanje ali ne?!«

Iz domačih gajev

ENGELBERT GANGL:

Tožba

Na veji ptičicu sedi,
poskočno pesemco drobi...
Nikar mi, ptičica ne poj,
odšel je daleč ljubček moj!

Odšel je ljubček daleč stran,
mrak padel je v moj beli stan.
Nikdar mi, ptičica, ne poj,
sedaj otrok se joče moj!

Ne boj se!

Ne boj se! — Nikomur v sužnosti
[vdan,
z resnico opasen stopi na plan
in svojega čolna vodi krmilo
z roko, ki žitje jo je utrdilo!

Engelbert Gangl se je rodil l. 1873 v Beli Krajini. Posvetil se je učiteljskemu stanu, kjer se je uveljavljal kot stanovski in prostvetni delavec in organizator. Na pisal je vrsto pesmi, novel in dram, zlasti mnogo pa spisov za mladino. S posebno vnemo je vdan sokolstvu in je tudi prvi podstarosti Sokola kraljevine Jugoslavije. Naši dve pesmi sta vzeti iz njegove knjige »Moje obzorje«, ki jo je l. 1914. izdala Učiteljska tiskarna v Ljubljani, kateri je še sedaj delaven predsednik.

Lažni popisovalci davkov

Na teritoriju mestne občine zagrebške se že nekaj dni vrši davčno popisovanje, ki ga opravljajo uradniki mestnega davčnega urada. Ti organi imajo za to potrebne legitimacije, ki jih morajo na zahtevo davkoplačevalcev pokazati. Kljub temu pa se je primerilo, da so obiskali davkoplačevalce nepoklicani organi, ki so se predstavili za uradnike mestne občine. Popisali so davke in nato pobrali tudi nekakšne dobrodelne prispevke, ki pa so jih kasirali v svoj žep.

Grozen umor

V vasi Žitnjaku pri Zagrebu je bil včeraj odkrit grozen umor, čigar žrtev je postal kmet Ivan Družič. Na travniku blizu vasi so mimoidoči našli strašno razmesarjeno človeško truplo. Neznani morilec je kmetu dobesedno razbil s sekuro glavo in mu zadal po telesu več ran. Policija je uvedla obširno preiskavo o tem tajinstvenem umoru. Sum umora je padel na kmetovo ženo, ki nikakor ne more v času umora pojasniti svoje odsotnosti z doma.

40 žrtev poledice

Zagrebska kronika raznih nesreč ne beleži že dolgo takega števila nesreč in nezgod, kot se je primerilo včeraj. Zagrebške ulice so bile namreč vse izredno poledenele, tako da ni bila po njih hoja nič kaj varna in prijetna. Ponekod so ljudje kar plesali po poledenem tlaku, marsikje pa je tega ali onega spodneslo. Poleg dobre volje, ki je zavladala zavoljo te smešne hoje po poledenih ulicah, je bilo tudi nešteto resnih nesreč in usodnih padcev. Bolnišnica je sprejela ta dan nad 40 ponesrečencev.

Narobe zima

Zares neverjetne ekstravaganca si dovoljuje letošnja zima. Dočim je ukovala Ameriko v leden oklep, pa je — kakor poročajo iz Moskve — tam v Sibiriji, kjer je zima doma in je sibirski mraz v pregovoru, nastopilo nenadoma pravcato poletje. Od 3. februarja zajema zapadno Sibirijo topel val tako, da znaša povprečna temperatura 4 stopinje nad ničlo, na katerih krajih celo do 11 stopinj. Pol stoletja že ne pozna Sibirija v tem času tako toplih dni. Ta prevrat je povzročil upad toplega ciklona, sledečega toku reke Jenisej.

Astrološka napoved

za 14. februar

Današnji dan je za poklično življenje v splošnem dober, za promet pa kritičen. Ne vozite se danes z avtomobili in se tudi pazite na cestah. Slišali bomo o prometnih nezgodah. Tudi za kupčije, trgovske posle, pogodbe in načrte je bolj slab dan. Važno poslovno korespondenco danes rajši odložite, ker so slabi izgledi na uspeh.

Oglašuj v „Glasu“

Maribor

m— Narodno gledališče. Petek, 14. februarja: zaprto. — Sobotna, 15. februarja ob 20. uri »Ples v Savoyu«. Premijera.

m— Kino. Grajski: Samo še danes veliki ekspedicijski film »Celjuskinci«. — Union: Prekrasni film »Zaljubljeni«. V glavnih vlogah Gustav Fröhlich in Renate Müller.

m— Šahovski turnir. V tretjem kolu je Stupan premagal Koniča, Mešiček Perglerja, Bien Lobkova in Kukovec Lešnika. Šunter in Dobriča sta igrala neodločeno, Sterniša in dr. Sipaj pa sta partijo prekinila. Na vrhu tablice mariborskega šahovskega prvenstva je Bien s tremi točkami.

m— Dar francoske vlade. Pedagoška centrala v Mariboru je prejela v dar 25 modernih pedagoških knjig, ki jih je poklonila francoska vlada. S knjigami se je knjižnica znatno obogatila.

m— V Mariboru se je vjel. Te dni je prispelo iz Djurdjevca sporočilo, da se po Mariboru najbrže klati 28-letni pekovski pomočnik Karol S., ki je pobral svojemu delodajalcu Menžoviču nekaj zlatnine in poneveril večjo vsoto denarja. Policija je res izsledila nepoštenega pomočnika ter ga po kratkem zaslišanju oddala sodišču.

m— Rajdo grehov ima na vesti bivši magistratni uslužbenec Franc Manko, o katerem smo že poročali v včerajšnji številki. Med tem je javil policiji krojaški mojster Leopold Celcer, da si je Manko pri njem izposodil zimsko suknjo, ki je pa ni vrnil. Manka je policija včeraj že izsledila in ga aretirala. Svoje grehe skesano priznava.

m— »Mi pa mamó ženina, lüštnega no mlodega. . .«, pod takim geslom bo tradicionalno »prleško gostüvanje« prihodnje soboto, 22. tm. v Gambričevi dvorani. Prleški vküpl!

m— Gruče ljudi so včeraj ves dan postajale na sredini drž. mosta, kjer je mesar Knapič na tako zverinski način zabodel branjevko Konradovo. Okrvavljena tla so bila posuta s peskom, ki je zabilisal žalostne sledove. Ljudje so na različne načine obsojali ubijalca in pomilovali nesrečno žrtev ter njene svojec.

Celje

V »šnops je skočil, ko so v torek zvečer pri nekem kmetu v Poljčanah kuhali žganje, je pri delu pomagal tudi 23-letni čevljarški pomočnik Imenšek Albin. Po nesreči je stopil v vrolo žganje in dobil hude opekline po levi nogi.

Dva prsta si je odrezal na slamo-reznicu, ko je 64-letni dninar Rojnik Peter pretekli torek na Ostrožnem pri posestniku Jakobu Vidensku rezal slamo.

Brezposelnih je v Celju 751, od katerih je 64 žensk. 31. januarja pa je bilo 701 brezposeln od teh je bilo 50 žensk.

Delo dobe: 1 hlapec, 1 orodni ključavničar, 1 hotelska kuharica, 2 privatni kuharici, 1 natakarija, 2 sobarici in 1 hotelska služkinja.

Umrla je 40-letna Roza Slotinšek posestnikova žena iz Grobele št. 27. pri Zasmu, umrla je 11. t. m. v bolnici. — Iz Soštanja pa so pripeljali v Celje 11. t. m. umrlega 73-letnega šol. upravitelja v pok. Ivana Smolnikarja. N. v m. p.!

Vesela Jadranska noč, je geslo zabavne prireditve Jadranske straže v Celju, ki se bo vršila na pustno soboto dne 22. t. m. v bogato dekoriranih prostorih Narodnega doma v Celju.

NAJNOVEJŠA POROČILA

Konec marsejskega procesa

Kralj, Rajić in Pospišil obsojeni na dosmrtno robijo

Pavelić, Perčević in Kvaternik pa na smrt

Aix-en-Provence, 13. febr. Veliki proces proti marsejskim zločincem je zaključen. Porotniki so potrdili vprašanja glede krivde vseh obtožencev, priporočali pa so nekaj olajševalnih okoliščin. Kakor znano, je državni tožilec zahteval za vse tri obtožence smrtno kazen. Zagovorniki pa so skušali odvzeti procesu njegov izrazito politični značaj in so se v svojih zaopovirih spuščali samo v tehnične podrobnosti. Predsednik je predložil porotnikom 32 vprašanj glede soudeležbe obtožencev pri umoru v Marseju, gled njih pripadnosti zločinski organizaciji ter glede lažnih potnih listov.

Sodba je bila objavljena snoči ob 20.45. Posvetovanje porotnikov je bilo precej dolgo. Ob 20.45 je

stopil v sodno dvorano senat skupno s porotniki. Obtožence so že poprej odvedli iz dvorane. Predsednik sodišča Loison je najprej objavil odgovore porotnikov na vsako izmed 32 stavljenih vprašanj, nato pa sklep sodnega dvora po katerem so:

Mijo Kralj, Zvonimir Pospišil in Ivan Rajić obsojeni na dosmrtno robijo in na deportacijo.

Ko so privedli v dvorano obtožence, so smrtnobledj stoje poslušali sodbo in obširno utemeljitev. Nato so jih spet odvedli iz dvorane.

Sledila je še kratka razprava zoper dr. Ante Pavelića, Evgena Kvaternika in Ivana Perčevića, ki so glavni krivci in organizatorji marsejskega zločina, ki pa niso

bili prišli v roke pravici, ker jih države, kjer se nahajajo, niso hotele izročiti. Sodišče je ob 21.30 proglasilo tudi proti njim sodbo in jih v odsotnosti obsodilo na smrt.

Doznava se, da bodo vsi trije obsojenci poslani v francosko Guajano, najbrže na Hudičeve otoke, kjer so nastanjeni kaznenci, ki so obsojeni na dosmrtno delo. Seveda, če jih predsednik republike na predlog pravosodnega ministrstva ne pomilosti na krajšo kazen, oz. če jih prizivno porotno sodišče ne obsodi na manjšo kazen. Preden bodo odposlani na Guajano, bodo iz zaporov v Aix-en-Provence prepeljani na neki trdulavski otok v Marsejskem zalivu.

Težave italijanskega prodiranja

Asmara, 13. febr. T. O. poroča, da so vojaški atašeji raznih držav po pregledu položaja na severni fronti odpotovali na somalijsko fronto. Zanimiva je izjava, ki jo je dal japonski vojni ataše Sita, ki je trdil, da ima Italija pri svojem prodiranju v Abesinijo iste težkoče, kot jih je imela Japonska pri prodiranju v Mandžurijo. Italijanska vojska se nahaja zelo

daleč od svoje domovine in mora zato prenesti ogromne težave. Ni lahko prodirati v krajih, kjer ni na razpolago dovoljnih prometnih sredstev. Japonska je glede Mandžurije prenesla vse žrtve, da doseže svoj cilj. Če bo Italija storila isto, se lahko nadeja uspeha. Vojni atašeji se bodo po pregledu front vrnili v svojo domovino.

Jetniki v službi armade

London, 13. febr. »Newyork Times« prinaša zanimivo vest, da so v neki jetnišnici pri Londonu odkrili, da jetniki izdelujejo vreče, ki so napolnjene s peskom. Te vreče se rabijo za časa vojne v strelskih zarkih kot kritja. Naročilo teh vreč znaša 1 milijon komadov. Jetniki so izredno nezadovoljni, ker jih pazniki prisiljajo k hitrejšemu delu, ki je poleg tega še večkrat prekourno. Kot je izvedel dopisnik, so pred kratkim v isti jetnišnici izgotovi

vili naročilo pol milijona vreč. Tud ta odkritja kažejo, kako se Anglija pripravlja na vojno.

Spopad na mongolski meji

Tokio, 13. febr. Pri zadnjem spopadu na mongolsko-mandžurski meji pri Olahatki je bilo ubitih 5 japonskih vojakov in 2 japonski podoficirji. Ranjen je eden japonskih kapetan, 3 japonski in 7 mandžurskih vojakov. Izgube na mongolski strani so znatno večje.

Klub svobodne ljubezni

Beograd, 13. febr. V vasi Palačkoyci v srezu prnjavorskem beleži tamošnja vaška kronika primer, ki je resda edinstven. 23letni Tomo Malič je poskušal v svoji vasi osnovati klub svobodne ljubezni. To svojo tajno namero je fant zaupal še štirim svojim vaškim prijateljem, ki so za to idejo takoj pograbili.

Po naglih pripravah so se odločili, da pritegnejo v klub tudi nekaj vaških deklet. Zaupano so začeli fantje agitirati med dekleti za svojo namero. Dekleta so se ne-

kaj časa »muzala«, za čudo, pravočasno pa so spregledala fantovsko namero in ponudbo za svobodno ljubezen odbila. Ta opozicija iz vrst deklet je fante precej razdražila. Pričeli so na vse mogoče načine zasledovati dekleta. Pošiljali so jim razne pornografske pesmi in podobne. In ko vse to ni inč zaleglo, so nekega dne poléčili zid nekega trgovca s temi pesmimi in podobami.

Na ta dogodek pa so postale pozorne tudi oblasti, ki so izvedle obširno preiskavo

Seja nar. skupščine

Na dnevnem redu današnje seje nar. skupščine je bila velika interpelacijska debata, ki se nanaša na prehrano pasivnih krajev in na podporo onim krajem, ki so bili lansko leto prizadeti od suše. Gre za dve interpelaciji, ki sta vsebinsko sicer že zastareli, ki pa sta velikega političnega pomena.

Danes se je sestal na svoji seji tudi finančni odbor, da sklepa o nadaljnjem postopku glede državnega proračuna. Poročil o sklepih še ni. Ve se le, da je vladna manjšina v finančnem odboru že izdelala svoje poročilo za plenum nar. skupščine in se sedaj pričakuje, da bo izdelala svoje poročilo tudi večina, ki jo tvorijo opozicija.

V spomin pokojnemu kralju

Jugoslovanski železničarji so sklenili, da bodo v spomin na blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja postavili v Demir Kapiji monumentalno ambulanco z ljudskim kopališčem, ki se bo imenovalo po pokojnem velikem vladarju. Pokroviteljstvo nad to plemenito akcijo je prevzel prometni minister dr. Mehmed Spaho, na čelu odbora pa je predsednik beogradske občine Vlada Ilić.

Lille, 13. februarja. V šestih rudnikih v pokrajini Lansa je pričelo delavstvo stavkati.

Pariz, 13. fer. Z. ozirom na neke vesti, da je Nemčija proti francoskosovjetskemu paktu in da je vložila protest, izjavljajo nemški uradni krogi, da so te vesti neresnične in da Nemčija nima ničesar proti francoskosovjetskemu paktu.

Čitajte »Glas naroda«

VELIKANSKO ZNIŽANJE CEN ZIMSKE OBUTVE IN NOGAVIC

Bata

Po zverinskem umoru

pred nedolžnim otročičem na mostu v Mariboru

Maribor, 13. febr.

Strahoten umor Terezije Konradove, revne branjevke, je dejanje, kakor ga še ne pomnimo v našem mestu. Zločin je toliko strašnejši, ker zverinsko dejanje priča o popolni podivjanosti morilca Ferdinanda Knapiča, ki je nesrečno žrtev zaklal na najprometnejšem kraju v mestu, pred množico ljudi, sredi poldneva in v pričo nedolžnega otroka, ki ga je imela nesrečna Konradova pri sebi.

Zasliševanje

Včeraj je višji policijski nadzornik g. Canjko začel zasliševati morilca Ferdinanda Knapiča. Pri zasliševanju nečloveški morilec ni pokazal nikakega posebnega obžalovanja in je ostal dokaj ravnodušen. Izgovarjal se je, da Konradove ni nameraval usmrtiti, ampak le zastrašiti. Končno je rekel, da vendar dejanje obžaluje. Glede vzrokov je navedel v bistvu isto, kar je prejšnji dan na policiji povedal našemu poročevalcu in kar smo že objavili v našem listu.

Polica za 20.000 Din

O strašni tragediji je izvedel vaš poročevalec te le podrobnosti: Ana Knapičeva je imela tik pred Rotovžem svojo branjarjo. Pekla je tudi kostanj nasproti avtobusne postaje na Glavnem trgu. Leto 1920. se je dala zavarovati pri Ljudski samopomoči za Din. 20.000.— Zavarovalne premije je v redu plačevala sama do l. 1932. Tega leta je zbolela, a branjarja ji ni več donasala toliko dobička, da bi Knapičeva mogla zmagovati vse svoje obveznosti. Tako je zšla v mučne težave. Tedaj ji je priskočila na pomoč njena znanca Terezija Konradova, ki ji je stregla v boleznih in jo ves čas podpirala z živili in drugimi dajatvami. Ves ta težki čas se Ferdinand Knapič, ki je bil kot mesar zaposlen v mestni klavnici in je prilično dobro zaslužil, ni popolnoma nič zmenil za mater.

Usluga za uslugo

Ko je Knapičeva okrevala, je znanke Konradovi za protiuslugo iz hvaležnosti odstopila zavarovalno polico ljudske samopomoči s pripombo, naj odslej ona plačuje zavarovalne premije in naj po smrti Knapičeve dvigne zavarovalnino.

V juliju 1934. je Knapičeva umrla, a Konradova je dvignila zavaroval-

nino Din 20.000.—, ki jo ji je Ljudska samopomoč izplačala v 3 obrokih. Ferdinand Knapič je vedel za to in se je sedaj nenadoma začel zanimati za zavarovalnino in nadlegovati Konradovo, češ, naj mu izplača vsaj toliko, kolikor je pokojna mati vplačala na premijah.

To bi znašalo okrog 3.000.— Din. Izplačilo tega zneska pa se je Konradova upirala in vztrajala na tem, da gre celotna zavarovalnina njej.

Življenje mesto denarja

Ferdinand Knapič je radi tega vložil proti Konradovi tožbo, ki pa jo je izgubil. Proces se je nato z rekurzi zavlekel in je letos dosegel tretjo in zadnjo instanco, ki je končnoveljavno prisodila osporavano zavarovalnino Konradovi.

Ko je morilec to izvedel, se je na tako strahoten način maščeval nad Konradovo, ki je bila stara šele 48 let. Po končanem zaslišanju bo morilec izročen sodišču, truplo nesrečne žrtve pa bo komisijsko obducirano. Pogreb tragično preminule Terezije Konradove bo 14. t. m. ob 1/2 16. na Pobreško pokopališče.

Pričakovati je, da bo podrobna preiskava in končno sodna obravnava do kraja razsvetlila in pojasnila vse podrobnosti ter razgalila vse, kar je bilo kakorkoli v zvezi s tem nečloveškim umorom.

Delati je hotel

Ljubljana, 13. febr.

Plavolas, šibek fant, skoraj prosodno nežnega obraza, vdan v božjo voljo stoji pred malim senatom Nič nevarnega ni na njem, prej nekaj lirskega, kakršni so v poeziji pesniški bohemi. Ves razcapan, na njem pa v špi posvaljkan dežni plašč. Potepuh iz Cankarja!

Da bi se pošteno preživljal

Hodil je okrog in ni imel kaj jesti. Zima je jela pritisniti. Daleč od svojega vinorodnega, sočutnega štajerskega doma je že bil v mrzlem Posavju. Rad bi bil delal, a razcapanega potepuha se je

vsakdo otresel. Tam pri Litiji je mojstra prosil za orodje, da bi delal po kmetih in se z delom pošteno preživljal. Ne bi mu delal konkurence, saj bi hodil po oddaljenih hribovskih kmetijah, cinil lonce in kotle ter popravil morda tudi kako pločevinasto streho. Druge strehe pa tudi, saj zná kriti, ker je njegov oče krovec. Ker je pa mojster načelno proti šušmarstvu, mu orodja seveda ni dal. Töne je odtrgal desko pri delavnici in sam vzel nekaj cina in spajalnik, pilo, kladivo, kleščice, torej orodje, da bi se pošteno preživljal z delom.

Res je delal in nič ni nikjer ukradel. Tudi srajco si je kupil in najpotrebnejše perilo. Prijeli so ga in mojster je orodje dobil nazaj. Doma pa fanta čakajo in iščejo, da je še sodišče dobilo pismo, kje je. V skrbeh je oče za sina.

Zaradi deske

Töne ne tají. »Brez jesti ne morem živeti. Zaslužil bi bil rad.«

Zagovornik dr. Grossmann je opozarjal na protišlovje v zakonu. Če sit tat na sejmu pokrade s štanta slaščič ali blaga za 300 Din, dobi za prestopok 3 mesece, če pa izstradan; revež odmakne pri delavnici desko in vzame orodje, ki je prosil zani, da bi se pošteno preživljal z delom, mu pa zaradi zločina vloma preti do 10 let robije. Fant se vendar ni hotel okoristiti z orodjem in ga tudi ni prodal, samo potreboval ga je za delo in tudi rabil pri delu.

Zaradi odmaknjene deske so ga morali obsoditi zaradi zločina na 4 mesece strogega zopora. Bil je zadovoljen.

„Glas“ je poceni

— Abesinska zmaga na jugu. Po večerajšnjih poročilih Reuterjeve agencije so Abesinci dosegli lepo zmago proti četam generala Grazianija. Ras Nasibu je osvojil važno postojanko Kurada, ki leži na križišču karavanskih cest okoli 100 km severno od Gorahaja. Zavzetje Kurada je bilo skrbno pripravljeno.

— Ste pri vas še vedno brez služkinje?

— Se vedno! Da pa preveč ne pomazemo stanovanje, smo pa kar v restavraciji na hrani, a spino pa v hotelu!

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 5 Din. Drž. in ban. davek 3 Din. Oglasniki, ki iščejo službe, plačajo samo po 25 par za besedo. Na pismena vprašanja je priložiti za odgovor 2 Din v znakah. — Mali oglasi so plačljivi takoj pri naročilu

Dopisnik v slovenskem, srpsko-hrvaškem, nemškem, italjanskem in francoskem jeziku išče primerne zaposlenja. Tudi za nekaj ur dnevno. — Sprejema tudi prevode. — Cenjena povpraševanja na upravo lista »Glas naroda« pod »Korespondent 50«.

Citajte!

Priporočajte!

Širite!

„GLAS NARODA“

□□□□□□□□

Gospodarska podjetja

kot: trgovine, industrije, hotele, restavracije, kavarne, bufete, trafike, prodajalne, mlekarne in vsa druga obrtna podjetja prodajamo in posredujemo nakup hitro, vestno in uspešno. Informacije pošiljamo proti predplačilu Din 5.— v postnih znakah: Poslovnica Pavleković — Zagreb — Blica 144.

□□□□□□□□

RAZGLAS.

S 15. februarjem 1936 prenehajo poslovati uradi inkorporiranih okoliških občin v vseh zadevah, izvzemši knjigovodstvenih in blagajniških. Zato se od tega dne naprej do 31. marca 1936. vrše še nadalje vsa vplačila in izplačila pri občinskih uradih inkorporiranih občin Moste, Šiška in Vič. Poleg tega se vrši še do nadaljnjega izdajanje živinskih potnih listov v inkorporiranih občinah tako, kot doslej.

Vsi drugi posli pa se s 15. februarjem 1936 popolnoma prenesejo k mestni občini ljubljanski oziroma mestnemu poglavarstvu, tako da poslujejo od imenovanega dne naprej uradi mestnega poglavarstva ljubljanskega v vseh zadevah, v katerih so poslovali doslej uradi inkorporiranih občin.

Mestno poglavarstvo v Ljubljani,

dne 11. februarja 1936.

Predsednik: Dr. J. Adlešič s. r.